

תועלת עליונה. זהו שפתוב
לנטע שמים וליסד ארץ, כמו
שאמרנו.

וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָהּ. וְלֵאמֹר
- לאותם השערים והדברים
המציינים אלו על אלו - עמי
אתה. אל תקרי עמי אלא עמי
אתה, להיות שפת עמי. מה אני
בדבור שלי עשיתי שמים וארץ,
כמו שנאמר (תהלים לג) בדבר ה'
שמים נעשו - אף כן אתה. אשרי
אותם שמשתדלים בתורה. ואם
תאמר שדבור של כל אדם שלא
יודע עושה כזה.

בא ראה, אותו שאין דרכו
בסודות התורה ומחדש דברים
שאינו יודע על ברים פראוי,
אותו הדבר עולה ויוצא לאותו
הדבר איש תהפוכות לשון שקר
מתוך נקב התהום הגדול, ומדלג
חמש מאות פרסאות לקבל את
אותו הדבר. ונוטל אותו, והולך
עם אותו הדבר לתוך הנקב שלו,
ועושה בו רקיע של שוא שנקרא
תהו. וטס באותו הרקיע אותו
איש תהפוכות ששת אלפים
פרסאות בפעם אחת. וכיון
שהרקיע הזה של שוא עומד,
מיד יוצאת אשת זנונים
ומתחזקת באותו הרקיע של
שוא [נ"א היא] [נ"א ואיש תהפוכות]
ומשתתפת עמו, ומשם יוצאת
והורגת כמה אלפים ורכבות.
משום שכאשר היא עומדת
ברקיע ההוא, יש לה רשות
ויכלת להיות טסה את כל העולם
ברגע אחד.

ועל זה כתוב (ישעיה ה) הוי משכי
העון בחבלי השוא. העון זה
הזכר. וכעבות העגלה חטאה, מי
החטאה? זו הנקבה שנקראת
חטאה. הוא מושך את אותו
שנקרא עון באותם חבלי השוא.
ואחר כך פעבות העגלה חטאה, את אותה הנקבה שנקראת חטאה, ששם התגברה להיות טסה

אתחפי ואתפסי מעינא, בגין לתועלתא
עלאה. הָדָא הוּא דְכְתִיב לְנִטּוּעַ שָׁמַיִם וְלִיסוּד
אַרְץ כְּמָה דְאַתְמַר.

וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָהּ. וְלֵאמֹר לְאַנּוּן
תְּרַעִין וּמְלִין דְּמְצוּיֵינִין אֵלִין עַל
אֵלִין עֲמִי אֲתָהּ. אַל תְּקַרֵּי עֲמִי אֲתָהּ, אֲלֵא
עֲמִי אֲתָהּ לְמַהוּי שׁוּתְפָא עֲמִי, מַה אָנָּא
בְּמִלּוּלָא דִּילִי עֲבָדִית שָׁמַיִם וְאַרְץ כְּמָא דְאַתְּ
אָמַר, (תהלים לג) בְּדָבָר יְיָ שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ, אוֹף הָכִי
אַתְּ. זְכָאִין אָנּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵייתָא. וְאִי
תִּימָא דְמִלָּה דְכָל בַּר נָשׁ דִּלָּא יָדַע עֲבִיד דָּא.
הָא חֲזִי, הַהוּא דְלָאו אָרְחִיהַ בְּרִזִין
דְּאוּרֵייתָא וְחֲדַשׁ מְלִין דִּלָּא יָדַע עַל
בוּרֵייהוּן פְּדָקָא יְאוּת, הַהִיא מְלָה סְלָקָא
וְנַפִּיק לְגַבֵּי הַהִיא מְלָה (משלי טו) אִישׁ תְּהִפּוּכוֹת
לְשׁוֹן שָׁקֵר, מְגוּ נּוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא וְדָלִיג
חֲמֵשׁ מְאָה פְּרָסֵי לְקַבְלָא לְהַהִיא מְלָה וְנָטִיל
לָהּ וְאָזִיל בְּהַהִיא מְלָה לְגוּ נּוֹקְבִיהַ וְעֲבִיד בָּהּ
רְקִיעָא דְשׁוּא דְאַקְרִי תַהוּ. וְטַס בְּהַהוּא
רְקִיעָא הַהוּא אִישׁ תְּהִפּוּכוֹת שִׁיתָא אֲלִפֵּי
פְּרָסֵי בְּזַמְנָא חָדָא. פִּיּוֹן דְּהֵאִי רְקִיעָא דְשׁוּא
קָאִים נְפֻקַת מִיַּד אִשְׁתּוּ זְנוּנִים וְאַתְקִיף בְּהַהוּא
רְקִיעָא דְשׁוּא (נ"א היא) (נ"א ואיש תהפוכות) וְאַשְׁתַּתְּפַת
בֵּיהַ וּמִתְמַן נְפֻקַת וְקָטְלַת כְּמָה אֲלִפִין וְרַבּוּן,
בְּגִין דְּכַד קִיִּימַת בְּהַהוּא רְקִיעָא אִית לָהּ רִשׁוּ
וּיְכַלְתָּא לְמַהוּי טַס כָּל עֲלָמָא בְּרַגְעָא חָדָא.

ועל דא כתיב, (ישעיה ה) הוי מושכי העון
בחבלי השוא. העון דא דכורא. וכעבות
העגלה חטאה. מאן חטאה, דא נוקבא
דאקרי חטאה. איהו משיך ההוא דאקרי עון
באנון חבלי השוא. ולבתר פעבות העגלה
חטאה, לההיא נוקבא דאקרי חטאה, דתמן
ואחר כך פעבות העגלה חטאה, את אותה הנקבה שנקראת חטאה, ששם התגברה להיות טסה